

nerne, jamen så får vi et godt samarbejde her på det område, og dermed bliver opgaven jo også løst fuldt ud tilfredsstillende.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver den konservative hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi skal i dag behandle otte lovforslag, som alle er en konsekvens af strukturreformen. Aftalen går ud på at gennemføre en kommunalreform, som skaber en helt ny offentlig sektor i Danmark. Amterne nedlægges, og opgaven deles mellem stat og kommune. De nye regioner får en koordinerende og mæglende rolle.

Jeg var også ordfører på de tilsvarende lovforslag under indenrigs- og sundhedsministeren. Her behandlede vi forslagene om kommunernes inddeling, og det stod klart, at vi går fra de nuværende 275 kommuner til 99. Kommunerne bliver altså større end først antaget og bliver i stand til at løse flere opgaver. Samtidig bliver der indført en arbejdsdeling, hvor kommunerne får mere borgerrettede opgaver, mens staten får de overordnede opgaver.

Regionerne får som bekendt sundhed som deres hovedopgave og skal derudover koordinere aktiviteterne i kommunerne på en række felter. Det er altså ikke amter, som vi kender dem i dag, men organisationer, der alene er målrettet positivt definerede opgaver inden for sundhed, regional udvikling og visse sociale opgaver. Regionernes opgaver skal finansieres inden for de tre nævnte områder, og der er tale om helt specifikke opgaver.

Jeg vil heller ikke denne gang lægge skjul på, at det er en konservativ mærkesag, at vi længe har haft ønske om, at amterne blev nedlagt. Danmark er for lille til at have tre skatteudskrivende led.

Vi ønsker også en offentlig sektor, hvor borgerne oplever, at der er én indgang til den offentlige service, og hvor de kan blive betjent hurtigt og effektivt. Kommunalreformen er et led i denne bestræbelse, og lovforslagene i dag er en konsekvens heraf.

Det har været ønsket, at der også på natur- og miljøområdet skete en forenkling. Det betyder, at ansvaret bliver mere tydeligt placeret og der skabes det dertil hørende engagement, for at opgaverne løses bedst muligt.

Samtidig skal vi også sikre, at den overordnede nationale og internationale interesse bliver varetaget. Staten overtager således ansvaret for udarbejdelse af vand- og Natura 2000-planer. På det grundlag skal kommunerne så udarbejde og varetage de handleplaner for den konkrete lokale indsats.

Det betyder, at der ikke behøver være frygt for, at natur- og miljøområdet nu deles op på 99 kommuner, der ikke har den nødvendige kompetence. De får et fast administrationsgrundlag at forholde sig til, som de kan tage hensyn til i den lokale proces.

Det betyder også, at argumentet om, at kommunerne kun varetager og passer deres egne interesser, ikke er rigtigt. Kommunerne skal forholde sig til de centrale mål, og det skal de tage højde for i deres faktiske planlægning. På den måde kan Danmark leve op til vandrammedirektivet og følge de tidsplaner, der er lagt for udarbejdelsen af vandplaner med første planperiode og anden planperiode, som beskrevet i forslaget.

Jeg tror, at det lokale engagement og ansvar vil skabe en mere aktiv proces, hvor borgerne inddrages i højere grad, end det er tilfældet i dag. Kommunernes planer er fulgt af lange høringsperioder, hvor borgerne kan komme med ideer og kommentarer, som så kan indarbejdes. Jeg synes, der er lagt op til en rigtig proces.

I relation til miljømålsloven og vandforsyningsloven er det generelle princip for kommunalreformen gennemført. Staten overtager det overordnede ansvar for sektorplanlægningen og helt særlige myndighedsopgaver. Statens rolle styrkes i forhold til sikring af Danmarks overholdelse af internationale forpligtelser, større nationale interesser og vanskelige sager.

Kommunernes opgaver bliver konkret myndighedsudøvelse og håndhævelse inden for vandforsyningsloven. Indvindingstilladelserne har hidtil været delt mellem kommuner og amter, og opgaven lægges nu entydigt i kommunen, samtidig med at kommunen får ansvaret for, at gebyrerne bliver opkrævet i forbindelse med udarbejdelse af indsatsplaner.

Regionerne får en høringsret samt rollen som koordinator og mægler. Regionerne kan komme med input i idéfasen, hvilket er en nyskabelse, som jeg lægger meget vægt på. Regionerne skal sikre, at der sker en koordinering mellem de forskellige kommunalbestyrelser, men det er fortsat kommunerne, der står med det indholdsmæssige og med den politiske prioritering.